

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) en, met toepassing van artikel 92 van de Vreemdelingenwet 2000, op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/50043 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 14 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 juni 2007, verzonden op 18 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Voorts heeft appellant de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Bij brief van 27 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Gelet hierop, bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

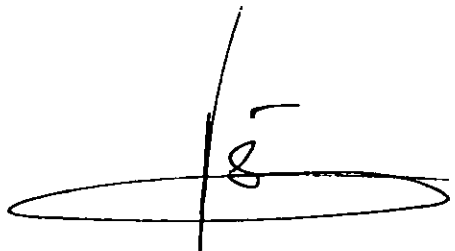
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

248-523.

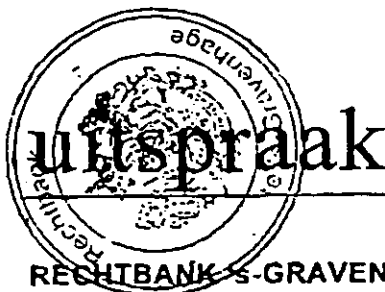
Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/50043 BEPTDN A S2

uitspraak: 14 juni 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van gestelde Burundische nationaliteit,
IND dossiernummer: 0405.31.0016,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. T.H.G. Schuringa, advocaat te Groningen,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

als rechtsoptvolger van de Minister van Justitie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. W.W. Luik, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 29 juni 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw2000). Bij beschikking van 19 september 2006, bekend gemaakt op 20 september 2006, heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 13 oktober 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Op 8 november 2006 en op 2 mei 2007 zijn aanvullende gronden van het beroep ingediend. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 mei 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: 06/50043

2

Motivering

Standpunten van partijen

Eiser stelt afkomstig te zijn uit Burundi, Bujumbura. Eisers broer had zich aangesloten bij de FNL-rebellen. Toen eisers broer in het ouderlijk overnachtte, vond er een inval plaats door Burundische militairen. Zij schoten eisers moeder dood. Bovendien verkrachtten zij eisers zus waarna zij haar doodden. Eisers broer kon ontsnappen. Eiser vreest te worden vermoord door de rebellen.

Verweerder heeft eisers aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw2000.

Allereerst heeft verweerder vastgesteld dat eiser, buiten een identiteitskaart waarvan de Kmar niet heeft kunnen vaststellen of het om een authentiek document gaat, geen documenten heeft overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit en/of reisroute te kunnen vaststellen. Evenmin heeft eiser ter staving van zijn asielrelaas documenten overgelegd.

Met betrekking tot de door eiser overgelegde identiteitskaart heeft verweerder verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Burundi van 31 maart 2006, waarin ondermeer inzake identiteitskaarten wordt aangegeven dat "er zich nog geregeld fraude voordoet met identiteitskaarten. Met name in de wijk in blijken veel vervalsers actief". Mede gelet op het proces-verbaal van de Kmar kan aan de overgelegde identiteitskaart niet die waarde worden gehecht die eiser daaraan gehecht wenst te zien.

Voorts heeft eiser onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute.

Niet aannemelijk is dat eiser geen enkel document of indicatief bewijs van de reis kan overleggen. Eiser is immers met een lijnvlucht naar Nederland gekomen. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten die zijn reisverhaal ondersteunen niet aan hem is toe te rekenen. Voorts is niet aannemelijk dat eiser niet in staat is gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. De oprechtheid van eisers asielrelaas is op voorhand aangetast. Derhalve wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit asielrelaas.

Nu sprake is van een omstandigheid zoals genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw2000, betekent dit dat van eisers asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Hiervan is echter volgens verweerder geen sprake. In verband met tijdens de gehoren gerezen twijfel over eisers herkomst heeft er een taalanalyse plaatsgevonden om zijn herkomst te bepalen. Op 5 januari 2005 en op 20 juli 2006 zijn rapporten opgemaakt door taalanalisten die werken voor het Bureau Taalanalyse. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) is dit een terzake deskundig bureau. Analist KJN2 en analist KJR1 herleiden eiser eenduidig niet tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Taalanalist KJR1 is afkomstig uit Burundi. De taalanalisten geven daarnaast aan dat eiser niet in staat is concrete en gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerd herkomstomgeving. Overigens is ook de contra-expert van oordeel dat eiser nauwelijks in staat is iets inhoudelijks te vertellen over het gebied waar hij is geboren en opgegroeid. In de brief van 29 juni 2006 (remarks on IND response) wordt zelfs zo ver gegaan dat wordt gesteld dat de conclusie van de contra-expert significant anders zou zijn geweest en dichtbij de conclusie van de IND indien de contra-expert sociale en geografische factoren voorop had gesteld bij enkele van zijn aannames. Gelet op hetgeen is overwogen, is verweerder van mening dat eisers relaas geen positieve

Zaaknummer: 06/50043

3

overtuigingskracht heeft en zijn relaas ongeloofwaardig is. Eiser komt mitsdien niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op één van de gronden als genoemd in artikel 29, Vw2000.

Eiser handhaaft zijn standpunt met betrekking tot het toerekenbaar ontbreken van documenten met betrekking tot zijn identiteit- en nationaliteit. Hij heeft met het overleggen van een identiteitskaart zijn identiteit en nationaliteit aangetoond. Er bestaat een mogelijkheid dat eisers identiteitskaart niet door middel van fraude is verkregen. Eén en ander dient in ieder geval te worden gezien in combinatie met de conclusie van de door eiser ingeschakelde contra-expertise waarin is gesteld dat eiser wel uit Burundi afkomstig kan zijn. Het is derhalve niet redelijk om het ontbreken van referentiemateriaal met betrekking tot Burundese identiteitskaarten geheel voor eisers rekening en risico te laten komen.

Verweerder miskent de situatie waarin asielzoekers hun land van herkomst verlaten.

Asielzoekers stellen vertrouwen in hun reisagent en hebben vaak geen andere keuze.

Voorts zijn asielzoekers tijdens hun reis weinig omgevingsbewust. Eiser heeft slechts onderwijs genoten in het kader van de Koranschool. Hij heeft niet leren schrijven.

Eiser handhaaft zijn standpunt dat hij afkomstig is uit Burundi. De door verweerder uitgevoerde taalanalyse is ondeugdelijk. Eiser verwijst in dit verband naar het rapport van de contra-expert van 31 oktober 2005 van de heer Muzale en naar de aanvullende brieven van de Taalstudio van 27 april 2006 en 14 juli 2006. Voorts wordt niet duidelijk waarom de taalanalyse van KIN2 onvoldoende is gebleken om het eerdere afwijzende besluit te onderbouwen.

Bovendien is noch van KIN2 noch van KIR1 bekend of zij een linguïstische academische studie hebben voltooid. Voorts wordt door verweerder ten onrechte verondersteld dat de contra-expert geen specifieke expertise heeft op het gebied van de talen in Burundi. Nu het besluit tot het doen uitvoeren van de taalanalyse vooral is ingegeven door het feit dat eisers kennis over sociale en geografische zaken twijfel opleverde ten aanzien van zijn herkomst, dient in de taalanalyse de gesproken taal doorslaggevend voor de conclusie te zijn. Uit de analyse van de contra-expert blijkt voorts dat het mogelijk is dat eiser uit Burundi komt. Eiser heeft hiermee voldoende aanknopingspunten aangedragen op grond waarvan kan worden getwijfeld aan de conclusie van de taalanalyses luidende dat "eiser eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi". Het bestreden besluit is derhalve genomen in strijd met de artikelen 3:2, 3:46 en 3:47 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Bij aanvullende gronden van 2 mei 2007 heeft eiser een beroep gedaan op een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 februari 2007 (Awb 06/18238).

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden, die hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken, niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken.

Zaaknummer: 06/50043

4

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het ontbreken van reisdocumenten als bedoeld in voornoemd artikel in redelijkheid toerekenbaar kunnen achten. Eiser heeft geen enkel indicatief bewijs van de reis kunnen overleggen en is evenmin in staat gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Hetgeen eiser hier tegenin heeft gebracht, leidt niet tot een ander oordeel. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw2000 kunnen betrekken bij zijn beoordeling.

Paragraaf C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 vermeldt, dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en indien dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dat dit reeds voldoende is voor de conclusie dat sprake is van toerekenbaar ontbreken van documenten. Eisers beroep op de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 6 februari 2007 inzake referentiemateriaal ten aanzien van Burundische identiteitskaarten kan derhalve niet afdoen aan het oordeel van de rechtbank dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat eiser toerekenbaar geen documenten als bedoeld in eerdergenoemd artikel heeft overgelegd.

Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 27 januari 2003 (nr. 200206297/1; JV 2003/103 en NAV 2003/100) mogen vervolgens ingevolge artikel 31 van de Vw2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Eiser heeft verklaard afkomstig te zijn uit Burundi, waar hij zijn hele leven heeft gewoond.

Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling mag verweerder in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel het land of de plaats van herkomst van de vreemdeling een taalanalyse laten uitvoeren. Door dat te doen komt verweerder de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormeld artikel 31, eerste lid, van de Vw2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of plaats van herkomst.

In de bestreden beschikking van 19 september 2006 en het daarbij ingelaste voornemen heeft verweerder aangegeven dat in verband met twijfel aan de door eiser gestelde nationaliteit een taalanalyse heeft plaatsgevonden. In het rapport van taalanalyse van

5 januari 2005, opgesteld door KIN2 is neergelegd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Eiser spreekt Swahili, maar niet zoals gangbaar is in Burundi. De vreemdeling spreekt geen Kirundi. Verder komt uit het rapport naar voren dat eiser niet in staat is om uitgebreide, gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerde leefomgeving en land van herkomst.

De taalanalist KIN2 is afkomstig uit Rwanda. Zijn moedertaal is Kinyarwanda. Daarnaast beheerst hij het Swahili en Kirundi. Naar aanleiding van deze taalanalyse heeft eiser per brief van 21 november 2005 een contra-expertise van 31 oktober 2005 overgelegd, opgesteld door de heer van de University of Dar-es-Salaam.

Door het Bureau Land en Taal (verder: BLT) is op 4 april 2006 een schriftelijk reactie gegeven op voornoemde contra-expertise.

De rechtbank stelt vast dat verweerder de beschikking van 22 juni 2005 heeft ingetrokken per brief van 6 juni 2006. Op 20 juli 2006 is aan de hand van de bandopname van 1 december 2004 andermaal een taalanalyse verricht, ditmaal door KIR1. In het tweede rapport van taalanalyse is gesteld dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. De vreemdeling spreekt Swahili met een tongval die hem eenduidig buiten Burundi plaats. De vreemdeling spreekt niet de nationale taal van Burundi: Kirundi. De taalanalist KIR1 is afkomstig uit Burundi. Zijn moedertaal is Kirundi. Daarnaast beheerst hij vloeiend het Swahili en Frans.

De rechtbank stelt vervolgens vast dat op deze tweede taalanalyse geen contra-expertise is gevolgd, maar enkel is volstaan met 'remarks on IND response'. De rechtbank is van oordeel dat de deskundigheid en de conclusies van de tweede taalanalist niet althans onvoldoende door zijn bestreden. De stelling van eisers gemachtigde dat de contra-expertise van 31 oktober 2005 mede geacht wordt te zijn gericht tegen de tweede taalanalyse kan naar het oordeel van de rechtbank geen stand houden, reeds niet nu deze tweede taalanalyse van latere datum is dan de contra-expertise. De rechtbank acht in dit verband voorts van belang dat de contra-expertise van 31 oktober 2005 inhoudelijk is toegesneden op de eerste taalanalyse verricht door KIN2. Ook de namens eiser op 12 september 2006 ingediende reactie van de contra-expert van 29 juni 2006 op de reactie van het BLT van 4 april 2006 ziet enkel op de eerste taalanalist. Het BLT heeft vervolgens naar aanleiding van dit schrijven op 18 september 2006 een reactie op reactie op reactie contra-expertise gegeven.

Gelet op bovenstaande staat thans enkel ter discussie of de taalanalyse van KIR1 stand kan houden. De rechtbank overweegt dat nu de taalanalyse van 20 juli 2006 is uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd, blijkens vaste jurisprudentie dient te worden uitgegaan van de deskundigheid van de door verweerder ingeschakelde taalanalisten (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 14 juli 2004; LJN: AQ6059). Voorts heeft het BLT in de schriftelijke reactie van 18 september 2006 het volgende meegedeeld aangaande de deskundigheid van de taalanalist. Taalanalist KIR1 is geboren en getogen in Burundi. Zijn moedertaal is Kirundi. Daarnaast spreekt hij vloeiend Swahili, Frans en Engels. Hij is zeer goed op de hoogte van de cultuur, geografie en taalsituatie in Burundi. Hij heeft een universitaire opleiding genoten. Bovendien staan de bevindingen van de taalanalist onder voortdurende controle van de aan het BLT verbonden academisch geschoolde linguïsten.

De rechtbank overweegt dat eiser geen concrete feiten heeft gesteld, die aanknopingspunten vormen om aan de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen. Het rapport van de contra-expertise kan de uitkomsten van de taalanalyse niet weerleggen, nu daaruit niet blijkt dat

eiser wel uit Burundi komt. Uit het rapport blijkt enkel dat eiser mogelijk uit Burundi komt. Voorts stelt de rechtbank vast dat de contra-expert het zelfs gedeeltelijk eens is met de conclusie van taalanalist KIR1.

Evenmin bestaat – anders dan namens eiser is betoogd – grond voor het oordeel dat de taalanalist zijn conclusie niet mede mocht baseren op zijn beoordeling van de uit de bandopname blijkende kennis van eiser of gebrek daaraan inzake zijn gestelde plaats van herkomst. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 (JV 2007/230). Voorts gaat de rechtbank - onder verwijzing naar bovengenoemde uitspraak - in zijn algemeenheid uit van de deskundigheid van de aan het BLT verbonden taalanalisten.

Gezien de conclusie van de taalanalyse van 20 juli 2006, gelezen in samenhang met de reacties van het BLT is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet geloofwaardig is dat eiser de door hem gestelde nationaliteit bezit.

Nu eisers nationaliteit niet aannemelijk is geworden, kan geen waarde meer worden toegekend aan hetgeen – vanuit die door eiser gestelde nationaliteit – voor het overige door hem is verklaard. Eiser kan derhalve niet worden aangemerkt als vluchteling, noch is aannemelijk geworden dat eiser gegronde reden heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederde behandelingen of bestraffingen. Evenmin is gebleken van andere omstandigheden waardoor eiser aan artikel 29 van de Vw2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: 06/50043

7

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 14 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier.

Afschrift verzonden: 18 JUN 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
lione van etten
essie huber
cheryl lucassen
estrld portier
jan hein van rijswijk
mieke van willigen
advokaten en prakt

rees derksen
jose peeze blinhorst
luana pomice
anne-marie willeveen
administratie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1 2 JUL 2007	
ZAANKNR.	4846
AAN:	V1
BEHANDELD: DO:	PAR:

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per fax: 070-3651380

En per post: Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

2658-A

Arnhem, 12 juli 2007

Betreft: hoger beroep

Inzake: / uitspraak rechtbank Assen (AWB 06 / 50043)

Ons kenmerk: 20070620/ cl

Geachte heer, mevrouw,

Namens geboren op 1, van Burundische nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiezende te Arnhem aan de Sloetstraat 69, ten kantore van mr. Cheryl Lucassen, die in deze zaak als zijn gemachtigde zal optreden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, dien ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Assen van 14 juni 2007, verzonden op 18 juni 2007, waarbij het beroep ongegrond is verklaard.

Bijgevoegd is een kopie van de uitspraak waar het beroep betrekking op heeft.

De grieven tegen de uitspraak zijn als volgt.

Grief I

De rechtbank heeft overwogen (pagina 5):

"De rechtbank stelt vast dat verweerder de beschikking van 22 juni 2005 heeft ingetrokken per brief van 6 juni 2006. Op 20 juli 2006 is aan de hand van de bandopname van 1 december 2004 andermaal een taalanalyse verricht, ditmaal door KIR1. In het tweede rapport van taalanalyse is gesteld dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. De vreemdeling spreekt Swahili met een tongval die hem eenduidig buiten Burundi plaatst. De vreemdeling spreekt niet de nationale taal van

Burundi: Kirundi. De taalanalist KIR1 is afkomstig uit Burundi. Zijn moedertaal is Kirundi. Daarnaast beheerst hij vloeiend het Swahili en Frans.

De rechtbank stelt vervolgens vast dat op deze tweede taalanalyse geen contra-expertise is gevolgd, maar enkel is volstaan met 'remarks on IND response'. De rechtbank is van oordeel dat de deskundigheid en de conclusies van de tweede taalanalist niet althans onvoldoende zijn bestreden. De stelling van eisers gemachtigde dat de contra-expertise van 31 oktober 2005 mede geacht wordt te zijn gericht tegen de tweede taalanalyse kan naar het oordeel van de rechtbank geen stand houden, reeds niet nu deze tweede taalanalyse van latere datum is dan de contra-expertise. De rechtbank acht in dit verband voorts van belang dat de contra-expertise van 31 oktober 2005 inhoudelijk is toegesneden op de eerste taalanalyse verricht door KIN2. Ook de namens eiser op 12 september 2006 ingediende reactie van de contra-expert van 29 juni 2006 op de reactie van BLT van 4 april 2006 ziet enkel op de eerste taalanalist. Het BLT heeft vervolgens naar aanleiding van dit schrijven op 18 september een reactie op reactie contra-expertise gegeven."

Ten onrechte komt de rechtbank tot de conclusie dat er op de tweede taalanalyse geen contra-expertise is gevolgd, maar enkel is volstaan met 'remarks on IND response'.

Immers de tweede taalanalyse heeft betrekking op dezelfde bandopname van 1 december 2004, op grond waarvan de eerste taalanalyse is uitgevoerd. De contra-expert hoefde dan ook niet opnieuw deze bandopname te onderzoeken, dit was immers al gebeurd. De contra-expertise die is ingebracht naar aanleiding van de taalanalyse van 5 januari 2005, kan naar mijn mening dan ook tevens gelden als contra-expertise met betrekking tot de taalanalyse van 20 juli 2006.

Dat de contra-expert niet meer specifiek heeft gereageerd op de opmerkingen van de taalanalyse van 20 juli 2006 doet daar niet aan af. Immers, doel van de contra-expertise was naar aanleiding van onderzoek van de bandopname een conclusie trekken over wat het land van herkomst is van appellant. Dit is uitgebreid gemotiveerd onderbouwd door de contra-expert.

De uitspraak is op dit punt dan ook onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Grief II

Verder heeft de rechtbank overwogen (pagina 5 en 6):

"Gelet op het bovenstaande staat thans enkel ter discussie of de taalanalyse van KIR1 stand kan houden. De rechtbank overweegt dat nu de taalanalyse van 20 juli 2006 is uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd, blijkens vaste jurisprudentie dient te worden uitgegaan van de

deskundigheid van de door verweerder ingeschakelde taalanalisten (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 14 juli 2004; LJN: AQ6059). Voorts heeft het BLT in de schriftelijke reactie van 18 september 2006 het volgende meegedeeld aangaande de deskundigheid van de taalanalist. Taalanalist KIR1 is geboren en getogen in Burundi. Zijn moedertaal is Kirundi. Daarnaast spreekt hij vloeiend Swahili, Frans en Engels. Hij is zeer goed op de hoogte van de cultuur, geografie en taalsituatie in Burundi. Hij heeft een universitaire opleiding genoten. Bovendien staan de bevindingen van de taalanalist onder voortdurende controle van de aan het BLT verbonden academisch geschoolde linguïsten.

De rechtbank overweegt dat eiser geen concrete feiten heeft gesteld, die aanknopingspunten vormen om de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen. Het rapport van de contra-expert kan de uitkomsten van de taalanalyse niet weerleggen, nu daaruit niet blijkt dat eiser wel uit Burundi komt. Uit het rapport blijkt enkel dat eiser mogelijk uit Burundi komt. Uit het rapport blijkt dat eiser mogelijk uit Burundi komt. Voorts stelt de rechtbank vast dat de contra-expert het zelfs gedeeltelijk eens is met de conclusie van taalanalist KIR1."

Ten onrechte komt de rechtbank tot deze overweging. De contra-expert bestrijdt immers de stellige conclusies van de taalanalyses dat appellant eenduidig niet uit Burundi komt.

"I do not agree with the language analyst that the applicant's country of origin is *definitely not* Burundi. In other words, I do not support the degree of certainty that the analyst presents in making a definite conclusion."

Het feit dat de contra-expert van oordeel is dat appellant mogelijk uit Burundi komt is een betwisting van de uitkomst van de tweede taalanalyse en derhalve een aanknopingspunt van twijfel aan de conclusies van de taalanalist KIR1.

Ook op dit punt is de uitspraak derhalve onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Grief III

Gelet op de voorgaande grieven komt de rechtbank ten onrechte tot de conclusie dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet geloofwaardig is dat appellant de door hem gestelde nationaliteit bezit en dat er geen waarde meer kan worden gehecht aan hetgeen appellant heeft verklaard. Ten onrechte komt de rechtbank tot de conclusie dat niet is gebleken dat appellant aanspraak heeft op een verblijfsvergunning op één van de gronden van artikel 29 Vw.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard. Ik verzoek de Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak en de beschikking in primo te vernietigen, kosten rechtens.

Hoogachtend,

C. Lucassen

